

Петя Дубарова

Моето котенце

Коте мило, нежно мъркаш
и помръдваш със мустачки.
Виж, конците ще объркаш,
а пък те не са играчки.

Гордо-гордо преминаваш
със очички закачливи,
колко смешно се прозяваш,
тръгваш пак със стъпки живи.

Тихо ти обхождаш всичко,
аз игриво те наричам,
ти си котенце добричко
и затуй те аз обичам.

Август 1974 г.

КРАЙ

© 1974 Петя Дубарова

Източник: Словото
Набиране: Елена Николова

Публикация:

Петя Дубарова, „Лястовица. Стихове и разкази“, С. 1987

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6031>]